

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Hr. Ole Sohn. Nej, undskyld, hr. Ole Glahn.

Ole Glahn (RV):

Ja, selv om vi er sammen om det her forslag, hedder jeg jo, som formanden sagde, stadig væk Glahn.

Jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at vi her har et eksempel på det alternative dyrevelfærdsflertal. Det er jo ikke hver dag, oppositionen fremkommer med et beslutningsforslag, som kommer igennem i Folketingssalen, og det glæder vi os over at vi kan her på dyrevelfærdsområdet. Vi skal senere se på det i forbindelse med behandlingen af transportregler og det forslag til ændring af disse, der er på dagsordenen senere her i dag.

Kl. 12.50

Jeg vil også gerne kvittere for, at ministeren har været hurtig med at nedsætte et arbejdsudvalg, som skal efterkomme de intentioner, der ligger i beslutningsforslaget. Vi ser frem til, at vi i næste samling hurtigt kan komme til at arbejde med nogle forslag, som kan forbedre søernes vilkår. Og så vil jeg tilkendegive, at det her er en lille del af en problemstilling, der er i det industrialiserede landbrug, og som vi vender tilbage til senere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 63 stemmer (S, DF, RV, SF og EL) mod 46 (V, KF og Leif Mikkelsen (UFG)).

Formanden:

Justitsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 87:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et ekspertudvalg, der skal analysere brugerbetalingen på sundhedsområdet med henblik på en omlægning.

Af Charlotte Fischer (RV) m.fl.

(Fremsat 6/2 2007. Første behandling 24/4 2007. Betænkning 16/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 46 (S, RV og SF) stemte for, 64 (V, DF, KF, EL og Leif Mikkelsen (UFG)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 148:

Forslag til folketingsbeslutning om at give kommunerne mulighed for at gennemføre en aktiv boligpolitik, der kan sikre boliger til grupper med lav- og mellemløst indkomster.

Af Bjarne Laustsen (S) og Lissa Mathiasen (S).

(Fremsat 10/4 2007. Første behandling 10/5 2007. Betænkning 24/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Simon Pihl Sørensen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Bjarne Laustsen, ikke kan være til stede i dag, skal jeg bare sige, at det her er et forslag, som vil give kommunerne mulighed for at løse en lang række af de rekrutteringsproblemer, de har, og en lang række af de bosætningsproblemer, der er i kommunerne. Det vil ganske enkelt give billigere boliger i de kommuner, hvor det i dag ikke er muligt at bygge almene boliger på grund af rammebeløbet.

Derfor skal jeg opfordre til, at vi støtter det her forslag, og at Dansk Folkeparti genovervejer, om man vil være med til at støtte dette forslag. Det er jo sådan, at det her forslag ikke alene tager sigte på mellemindkomster, men også på lavindkomster. Så jeg skal opfordre Dansk Folkeparti og regeringen til at genoverveje, om man vil støtte det her forslag.

Det er sagt i betænkningen, at der er tale om uigennemsigthed. Det er der jo ikke. Her kan man tillade, at man kan udbyde på favorable vilkår med betingelser om at bygge billige boliger. Dermed får vi løst en lang række af de problemer, vi har med at tiltrække arbejdskraft til de kommuner, hvor det i dag ikke er muligt at bygge billigere.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Da Socialdemokraternes ordfører nu har taget ordet, skal jeg gerne gentage, hvorfor vi fra regeringens side afviser det her forslag.

Sagen er jo, at forslaget udelukkende går ud på at øge den offentlige støtte til boligbyggeri. I regeringen synes vi, det er en dårlig løsning at åbne op for, at kommunerne nu skal kunne sælge byggegrunde til kunstigt lave priser. Jeg synes ikke, det er den vej, vi skal gå. Vi skal hellere se på, hvordan vi i det hele taget kan få gjort byggeriet billigere.

Jeg vil så gerne kvittere for det med problemet med maksimumsbeløbene. Jeg er opmærksom på, at der nogle steder i landet er problemer med at holde sig inden for den beløbsgrænse, der er fastlagt på nuværende tidspunkt, og vi følger udviklingen på området for at se, om der eventuelt skal kigges nærmere på det gældende maksimumsbeløb. Jeg har netop oversendt en redegørelse til Boligudvalget, der beskriver, hvordan det ser ud landet over i forhold til maksimumsbeløbet.

(Kort bemærkning).

Simon Pihl Sørensen (S):

Jeg har blot to bemærkninger til ministeren. Den første er, at det her er gennemsigtigt, og at det godt kan være, at det betyder lidt mere offentlig støtte, men det er jo lidt mere offentlig støtte for at løse et offentligt problem. Det er jo ikke fremmed. Det har man gjort med private ungdomsboliger og andre ting, hvor regeringen har fundet, at det er centralt at fremme løsningen på en problematik. Her har vi altså et stort problem.

Kl. 12.55

Den anden vedrører rammebeløbet. Om det vil jeg blot sige, at det jo ikke bare er få steder i landet, det er jo stort set i hele landet, det i dag er umuligt. Jeg ser frem til, at regeringen selvfølgelig gør, hvad den kan for at få billigere byggeri, men det har man jo sagt længe, og udviklingen går den stik modsatte vej.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes egentlig, ministeren kommer for nemt om ved det med det her svar. Ministerens svar er her: Vi må sikre andre metoder. Vi kan ikke støtte det, Socialdemokraterne er kommet med.

Jeg er nødt til at sige, at om man så bygger inden for rammebeløbet, altså hvis man kun når op på det, så taler vi altså f.eks. om en bolig på 85 m², det er til 9.000 kr. Er det almindelige indkomster, der er i stand til at betale det? Jeg synes, det ville være redeligt af ministeren at gå op og sige, hvad regeringen så vil. Det der med, at vi bare må finde andre metoder – uden at komme med dem – som reelt kan sikre, at kommunerne har muligheden for at kunne tilbyde såvel lavindkomst- som mellemindkomstfamilierne, er det, det drejer sig om. Hvad er regeringens bud på det?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal understrege, at jeg skam er meget enig med forslagsstillerne i de holdninger, der ligger bag beslutningsforslaget, nemlig at kommunerne bør arbejde langt mere systematisk med en aktiv boligpolitik og virkelig få tænkt igennem, hvad det er for et boligudbud – vel at mærke et varieret boligudbud – der skal være i kommunen. Men jeg synes ikke, det er en løsning bare at øge de offentlige udgifter til byggeriet.

Jeg har jo som bebudet, da vi havde førstebehandling af det her beslutningsforslag, nævnt, at regeringen er på vej med en byggepolitisk handlingsplan, hvor vi netop tager fat på hele diskussionen for at se, hvad der kan lade sig gøre. Tidligere har jeg meldt ud med et forsøg med rammeudbud, der netop skulle gå ud på at billiggøre byggeriet, men stadig væk sikre den høje kvalitet. På grund af konjunkturerne har der desværre ikke været opbakning til det.

Så vi arbejder jo med en lang række initiativer, der netop skal se på, hvordan vi kan gøre byggeriet billigere, men vel at mærke af samme kvalitet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Sådan helt ærligt kunne jeg godt have tænkt mig at få ministeren til at svare på: Tror ministeren selv, at en byggepolitisk handlingsplan giver kommunerne et redskab, som kommer til at betyde, at det er muligt at få bygget billigere, at det bliver muligt for vores kommuner at sikre, at der er boliger til rådighed for lavindkomst- og mellemindkomstgrupperne? Tror ministeren selv på det?

Hertil vil jeg godt spørge – for det her er jo et akut problem – hvornår vi ser en byggepolitisk handlingsplan, som vel at mærke ministeren også tør give en garanti for skal kunne virke i forhold til det der. Hvornår vil regeringen gå ind? Det er jo ikke nok at sige: Vi må finde bedre løsninger. Hvornår vil regeringen aktivt tage andel i at finde bedre løsninger, som virker, og som er effektive?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Som sagt har vi jo forsøgt med forsøget med rammeudbud for netop at effektivisere, hvilket der så viste sig ikke at være opbakning til blandt byherrerne.

Vi er på vej med den byggepolitiske handlingsplan, som tager fat på de her problemstillinger. Men når det er sagt, er det jo også først og fremmest kommunernes ansvar at beslutte, hvad der skal bygges af almene boliger, hvad de skal koste, og hvilken kvalitet de skal have. Når man ser på udbuddet i de forskellige kommuner, er der faktisk en rigtig stor variation.

Denne regering har jo sikret, at der nu er taget en række initiativer til, hvordan man bl.a. kan sikre en mere blandet, en mere varieret beboersammensætning i de udsatte områder, og har dermed givet kommunerne en hel masse redskaber til netop at føre en aktiv boligpolitik.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tager ordet, fordi jeg synes, ministeren snakker i stedet for at handle.

Altså, vi skal forestille os, at vi har en kommune i Danmark, der gerne vil sikre, at alle skal kunne bo i kommunen. Det vil sige, at kommunen skal kunne have boliger, som man også har råd til at betale, hvis man ikke har råd til at låne 2, 3, 4 eller 5 mio. kr. i banken.

Denne kommune siger så: Vi vil gerne have lov til at bygge nogle boliger lige præcis på den

her grund, hvilket gør, at skolelæreren, politimanden og den, der modtager kontanthjælp, eller andre har råd til at bo i vores by. Og vi vil så gerne have lov til at sælge denne byggegrund en lille smule billigere, så vi kan få bygget de boliger, der skal til.

Kl. 13.00

Hvem i alverden i den danske befolkning synes, at det er en dårlig idé? Det er jo en fremragende god idé. Der er bare lige det ene problem, at regeringen synes, det er en rigtig dårlig idé, men det løser jo ikke danskernes boligproblemer.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Faktum er jo, at der er blevet bygget almene boliger som aldrig før i den her regerings tid. Vi har markant øget antallet, og der er faktisk et meget varieret udbud i kommunerne.

Vi har nemlig en rigtig høj boligstandard i Danmark. Vi har faktisk 500.000 almene boliger, som ikke mindst er rettet mod lav- og mellemindkomster. Og bare til almindelig information, hvilket også fremkom under førstebehandlingen af det her beslutningsforslag, så er der i København i dag omkring 75.000 udlejningsboliger og 30.000 almene boliger med en husleje på under 4.000 kr. om måneden.

Som nævnt er der rigtig mange muligheder for kommunerne for at føre en aktiv boligpolitik, men det kan vel næsten ikke undre, at det eneste svar, Socialdemokraterne har på, hvad der så yderligere skal ske på området, er flere offentlige støttekroner til boligbyggeriet.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er da en fin remse, som ministeren har lært sig om, hvor mange boliger vi har. Men det løser jo ikke problemet for de familier, der ikke har råd til at bo i byerne i dag. Altså, tag en tur rundt i København, der kan man møde den ene børnefamilie efter den anden, der ikke har råd til at bo i vores hovedstad. De bliver nødt til at flytte langt ud på Sjælland og pendle frem og tilbage for at kunne passe deres arbejde i hovedstaden. Det er da en uholdbar situation.

Vi bliver da nødt til fra både regeringens og Folketingets side at sikre, at de mennesker, der har lyst til at bo i byerne, har råd til at bo der, og at eksempelvis vores hovedstad ikke skal udvikle sig til sådan en rigmandsghetto, hvor man skal have mange millioner på bankkontoen for

overhovedet at komme ind på boligmarkedet. Vi skal da have et København, der er tilgængeligt for alle uafhængigt af pengepungen, og derfor er der et akut behov for at sikre, at alle, ligegyldigt hvor meget de tjener, selvfølgelig har råd til at bo i byerne.

Må jeg så ikke bare i forbindelse med den lange remse om, hvor god boligpolitikken er, minde ministeren om, at antallet af lejere, der i Danmark bliver smidt ud af deres boliger, fordi de ikke engang har råd til at betale deres husleje, næsten er fordoblet, mens fru Eva Kjer Hansen har siddet som minister?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er jo blot at tilføje til fru Mette Frederiksens varme indlæg her, at vi bl.a. har indført maksimumsbeløbet for netop at sikre, at huslejniveauet ikke bliver alt for højt. Det er hele begrundelsen for, at vi har sat maksimumsbeløb for, hvad udgiften til at bygge almene boliger må være. Jeg kan jo forstå, at det er det maksimumsbeløb, som Socialdemokraterne nu synes bare skal fjernes.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er utrolig meget udenomssnak, der kommer fra den her regerings side på det her felt. Vi står med et helt kontant problem, som er åbenlyst for enhver: at vi ikke kan få folk til at slå sig ned i byen, hvis de er skolelærere, hvis de er politibetjente, hvis de er sygeplejersker, eller hvis de er hjemmehjælpere, for de har ikke råd til at få et sted at bo. Det prøver Københavns Kommune så at gøre noget ved, og hvad er svaret herindefra? Niksen biksen.

Det undrer mig, at socialministeren kan blive ved med at stå heroppe og fortælle, at der er masser af boliger til en lav leje. Ja, men de er jo lejet ud, der bor nogen i dem allerede. Nu prøver man at målrette det her, nu prøver man at gøre en indsats, så man sikrer de her befolkningsgrupper fodfæste i København, og ministeren vil bare ikke være med til det. Det er simpelt hen for dårligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 48 (S, RV, SF og EL) stemte for, 62 (V, DF, KF og Leif Mikkelsen (UFG)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 152:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af lejeretsstilling i forbindelse med usunde lejeboliger, f.eks. som følge af skimmelsvamp og lign.

Af Lissa Mathiasen (S) og Bjarne Laustsen (S).
(Fremsat 12/4 2007. Første behandling 16/5 2007. Betænkning 24/5 2007).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 13.05

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Når jeg tager ordet her, er det egentlig i et forsøg på at appellere til Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og De Radikale. Det er en appel om at støtte det forslag, Socialdemokratiet har fremsat. Med det har man muligheden for at kunne hjælpe de mange lejere, som er ramt af skimmelsvamp, men som oplever, at udlejer bare lader stå til, uanset hvor mange gange de henvender sig – de lejere, som oplever, at deres helbred bliver sat over styr, fordi der rent faktisk ikke bliver taget hånd om problemerne.

Det, vi foreslår her, er simpelt hen, at der skal være en meget hurtig proces, når man har en begrundet mistanke om skimmelsvamp – en hurtig proces, der kan afklare, om boligen er usund og dermed ikke egnet som menneskebolig. Det er det primære i det her forslag, som jeg vil appellere til Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og også De Radikale om at støtte.

Når jeg læser de høringsbidrag, der er kommet fra diverse partier, så må man sige, at regeringspartierne siger: Her vil vi godt bruge de redskaber, vi allerede kender, nu skal folk bare lære dem at kende. Lejerne kender godt de her